

[Bracher.]

forskellene mellem kommunernes muligheder og evner til at klare de økonomiske forpligtelser.

Ministeren meddeler i sin skriftlige fremsættelse, at samtlige lovforslag i princippet er tiltrådt af landsrådet og De grønlandske Kommuners Landsforening, den sidste dog med et forbehold, der kan nødvendiggøre en senere ændring.

I øvrigt skal lovforslaget om tilskud til Grønlands landsråd og de grønlandske kommuner m. v. og lovforslaget om en kommunal anlægssamfund til revision senest i folketingssamlingen 1975-76, altså inden for en 2-årig periode. Dette har landsrådet også selv ønsket. Det kan nok synes at være hurtigt efter en lovs gennemførelse, men er sikkert nødvendigt, så man får et erfaringsgrundlag at bygge på.

Kristeligt folkeparti kan i det store og hele gå ind for de fremsatte lovforslag og tilsiger en velvillig behandling i udvalget, så lovforslagene kan vedtages så hurtigt som muligt.

Fuglsang (DKP):

Det er klart, at det da også for os kommunister virker tiltalende med ethvert skridt, som giver det grønlandske folk mere selvstændighed og større muligheder for selv at disponere over deres land og deres fremtid, men jeg er ikke helt sikker på, at de lovforslag, der ligger her, er helt så afgørende i så henseende, som det synes at skinne igennem i en hel del af de taler, der er holdt her i dag.

Sagens kerne er jo, at spørgsmålet om selvstændige dispositionsmuligheder også afhænger af, hvad man har at disponere over, og hvad man har at gøre med, og det, det drejer sig om, er ikke blot større beføjelser, som enhver ønsker grønlænderne, men også større byrder, der lægges på dem, og derfor kan jeg ikke love samme 100 pct. begejstring til slutning til lovforslagene, som andre ordførere har gjort.

Det, der sker, er jo, at man overfører de samme principper med hensyn til byrdefordeling til Grønland, som også er godt i gang herhjemme i Danmark, og det vil trods alt også sige, at der bliver lagt større skattebyrder på grønlænderne, uden at de har særlig stor mulighed for at se, hvordan de slipper

for andre byrder. Det kan være slemt nok i Danmark, men jeg er bange for, at det rent umiddelbart vil vise sig at være endnu værre i Grønland, som trods alt har adskiligt flere nødvendige opgaver, der skal løses, end vi har herhjemme. Derfor vil jeg vente og se, hvad udvalgsbehandlingen kommer frem til.

Poul Westergaard (DR):

Min gruppe er positivt stillet over for i hvert fald de to første lovforslag, der her er fremsat som led i bestræbelserne på at nå frem til en rimeligere opgave- og byrdefordeling i Grønland med en øget grønlandsk selvbestemmelsesret på den ene side og øget ansvar på den anden side.

Netop ud fra dette selvbestemmelses synspunkt må det være rigtigt, at de tilskud, som det grønlandske samfund fortsat skal have herfra, ydes fortrinsvis som bloktilskud baseret på det, der her og også i andre sammenhænge kaldes objektive kriterier som f. eks. befolkningstal, vejareal, og hvad man ellers kan trække frem.

Umiddelbart forekommer det derfor os lidt overraskende, at det skulle være påkrævet at fastsætte en ret så kompliceret refusionsordning på tre instanser på så mange områder, som det her er foreslået, men det er vi da helt parat til at drøfte og også drøfte hurtigt — jeg kan forstå, sagen har nogen hast — i udvalget.

Med hensyn til det sidste lovforslag, der er til behandling, altså lovforslaget om en kommunal anlægssamfund, må jeg sige, at det lyder ikke i vores ører nær så tiltalende. Dels er det ikke udtryk for anerkendelsen af nogen selvbestemmelsesret, hvis dette ting nu vil pålægge de grønlandske kommuner en slags tvangsopsparing, som man mig bekendt ikke har pålagt kommunerne herhjemme, dels bygger lovforslaget helt klart på den forudsætning, at der de næste 5 år skal opkræves væsentlig mere i indkomstskat i Grønland, end der sådan set efter de almindelige skatteopkrævningsmæssige budgetovervejelser er anlægsgiftsmæssig og drifts-udgiftsmæssig basis for. Det skal vel ses i sammenhæng med den begejstring, der af en eller anden grund er opstået omkring dette indkomstskattesystem og dets muligheder for en modernisering af det grønlandske samfund, en begejstring, som jeg allerede